

SAVEZNOM DRŽAVNOM TUŽIOCU

BEOGRAD
Vlajkovićeva 10

JAVNO TUŽILAŠTVO REPUBLIKE SRBIJE

BEOGRAD
Nemanjina 22-26

DRŽAVNOM TUŽIOCU REPUBLIKE CRNE GORE

PODGORICA
Njegoševa 6

VIŠEM TUŽIOCU

BIJELO POLJE

Rožaje, 20. 05. 02. g.

Na osnovu čl. 222. Zakonika o krivičnom postupku - koji se primjenjuje na području Srbije i čl. 148. Zakona o krivičnom postupku - koji se primjenjuje na području Crne Gore, postupajući u svojstvu punomoćnika oštećenih porodica otetih a zatim likvidiranih putnika iz voza Beograd - Bar u stanici Štrpce, podnosim:

KRIVIČNU PRIJAVU

Protiv:

1. ŽIVOTE PANIĆA, biv. načelnika Genelarštaba Vojske Jugoslavije
2. MILANA PANIĆA, biv. premijera i v.d. ministra odbrane SRJ
2. MARKA NEGOVANOVIĆA, biv. ministra odbrane Republike Srbije
3. DRAGOLJUBA OJDANIĆA, biv. komandanta užičkog korpusa
4. JOVICE STANIŠIĆA, biv. načelnika SDB Republike Srbije
5. BOŠKA PETRIĆA, biv. načelnika SUP-a Užice
6. ĐORĐA KERIĆA, biv. komandira milicije užičkog regiona
7. DOBRICE ĆOSIĆA, biv. predsjednika SRJ
8. SLOBODANA MILOŠEVIĆA, biv. predsjednika Republike Srbije
9. BRANISLAVA KUZMANOVIĆA, biv. pom. ministra odbrane R. Srbije
10. JOSIPA UJČIĆA, biv. šef odjeljenja za saobraćajne poslove ŽTP Beograd
11. LONČAR DUŠANA, biv. zamjenika komandanta užičkog korpusa
12. BOROJEVIĆ, biv. načelnik za bezbjednost užičkog korpusa
13. LUKE DRAGIĆEVIĆA, biv. komandanta višegr. brigade sada oficir VJ
14. DAMJANA MITRAŠIVNOVIĆA, biv. komandanta višegradske brigade, sada penz. VJ

Zbog toga što su:

Na osnovu svojih aktivnosti i dokumentacije - obavješjenja ŽTP Beograd, i to: dopisa pomoćniku gen. direktora za pravne i ljudske potencijale ŽTP Str. pov. br. 4/02 od 07. 03. 2002. g.; procjene političko bezbjednosne situacije u železničom čvoru Str. pov. br. 5/93 od 27. 01. 1993. g.; informacije upućne gen. direktoru ŽTP Beograd Str. pov. br. 4/1-93 od 01.02. 1993. g.; informacije o aktivnostima ŽTP Beograd o sagledavanju bezbjednosne situacije napruzi Užice - Gostun - saradnja sa organima MUP-a Srbije i Vojskom Jugoslavije; informacije o održavanju vozova i odvođenju putnika u ukrsnici Štrpci Str. pov. br. 5/1-93 od 01. 03. 1993. g.; informacije o odvođenju putnika iz ukrsnice Štrpci - dostavljene Slavoljubu Vukićeviću Broj 22/2-94 od 10. 02. 1994. g.; bili upoznati sa planiranom akcijom otmice putnika bošnjačko-muslimanske nacionalnosti iz voza u mjestu Štrpci, a obzirom na to da su prema svojim ovlašćenjima i položajima, pokrivali odgovorna mjesta u strukturi vlasti Jugoslavije i Srbije, koja otmica je planirana uz njihovo znanje jer su raspolagali strogo povjerljivim informacijama o otmici, pri čemu nijesu preduzeli ni jednu radnju iz okvira svojih ovlašćenja i obaveza da ne dodje do otmice civila bošnjačko-muslimanske nacionalnosti državljana SRJ od strane pripadnika vojske Republike Srpske koji su u to vrijeme bili pod komandom oficira Vojske Jugoslavije upućenih od Generalštaba Vojske Jugoslavije na bosansko-hercegovačko ratište (Rudska, Višegradska, Goraždanski brigada) koja otmica je i sprovedena planiranom vojničkom akcijom 27. 02. 1993. godine u 15.50 sati kada su iz voza broj 671 koji je saobraćao od Beograda za Bar u mjestu Štrpci, nasilno odvedeni putnici Kapetanović Esad, Ličina Iljaz, Bakija Fehim, Softić Šećo, Husović Rifat, iz B. Polja, Zupčević Halil iz Rožaja, Dječević Senad iz Bara, Rastoder Jusuf iz Berana, Babačić Ismet iz Botgorice, Buzov Toma - Hrvat iz Beograda, Alomerović Adem, Hanić Muhedin, Prelević Safet, Topuzović Džafer iz Brodareva, Ćorić Rasim, Memović Fikret, Zeković Fevzija, Kajević Nijaz i Suličić Zvezdan iz Prijepola i pet lica nepoznatog

imena i prezimena, nakon čega su kao pripadnici bošnjačko-muslimanske nacionalnosti na području Republike Srpske likvidirani, a prethodno dana 12. 02. 1993. g. takodje u mjestu Štrpci, iz voza broj 3600 u vremenu od 07.36 do 07.44 sati, oteta tri putnika nepoznatih imena i prezimena i istog dana iz voza broj 3601 u vremenu od 08.05 do 08.14 sati, oteta šest putnika i dva lica nadjena na stanici Štrpci, u vezi sa kojim događajima i ako su bili upoznati strogo povjerljivim informacijama od službi ŽTP da su se oni desili, skrivajući ih od javnosti, nijesu preduzeli potrebne radnje da se oni ne dese, kao i dužne radnje u cilju sprječavanja planiranih akcija otmica za koje su pouzdano znali, što je sve posledica njihovog generalnog odnosa prema pripadnicima nesprskog a posebno bošnjačko-muslimanskog naroda u SRJ, kao prema neprijateljskom narodu, što ih obzirom na ove radnje, uz neposredne aktere otmice i likvidacije putnika bošnjačko-muslimanske nacionalnosti svrstava kao njihove saizvršioce,

-na ovaj način u radnjama prijavljenih, sadržani su zakonski elementi krivičnih djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st. 1. KZ SRJ, radi čega:

P r e d l a ž e m

I.- Da nadležno tužilaštvo protiv prijavljenih preduzme krivično gonjenje, kako bi im se u sudskom postupku utvrdile krivične odgovornosti zbog naznačenog krivičnog djela i utvrdile kazne po zakonu.

II.-Da se radi odluke po ovoj krivičnoj prijavi od Višeg suda u B. Polju, ŽTP Beograd, MUP-a Srbije i DB Srbije, pribave dokazi i to:

1. Dopis pomoćniku gen. direktora za pravne i ljudske potencijale ŽTP Str. pov. br. 4/02 od 07. 03. 2002. g.;

2. Procjena političko bezbjednosne situacije u železničom čvoru Str. pov. br. 5/93 od 27. 01. 993. g.;

3. Infomacija upućna gen. direktoru ŽTP Beograd Str. pov. br. 4/1-93 od 01.02. 1993. g.;

4. Informacije o aktivnostima ŽTP Beograd o sagledavanju bezbjednosne situacije napruzi Užice - Gostun - saradnja sa organima MUP-a Srbije i Vojskom Jugoslavije;

5. Informacije ozadržavanju vozova i odvodjenju putnika u ukrsnici Štrpci Str. pov. br. 5/1-93 od 01. 03. 1993. g.;

6. Informacije o odvodjenju putnika iz ukrsnice Štrpci - dostavljene Slavoljubu Vukićeviću Broj 22/2-94 od 10. 02. 1994. g.;

7. Spisi Višeg suda u B. Polju K-5/98

8. Podaci objavljeni u dnevnom listu Pobjeda od 18. 05. 2002. g.

9. Patrolni list SUP-a Užice za pratnju voza od 27. 02. 1993. g.

III.- Da se pribave iskazi svjedoka radnika i rukovodioca u ŽTO Beograd i to:

1. Slobodan Rosić radnik
2. Milorad Matić radnik
3. Zoran Puzović radnik
4. Josip Ujčić radnik
5. Nenad Kecman, radnik
7. Predrag Janković
8. Milan Urošević
9. Slobodan Stamenković
10. Ljubomir Stožinić
11. M. Stamatovski
12. Zoran Gogić
13. Vuko Mulin
14. Mitar Mandić
15. Milomir Minić
16. Saša Vukićević

IV.- Da se od ŽTP, MUP-a Srbije i Generlštaba Vojske Jugoslavije, pribavi prateća i dodatna dokumentacija koja se odnosi na događaje otmica putnika iz vozova u stanici Štrpce a koja nosi oznake Str. pov.

Pravni osnov za podnošenje krivične prijave, sadržan je u pismenoj dokumentaciji označenoj u ovoj prijavi, koja na nedvosmislen način potvrđuje da su prijavljeni preduzeli sve radnje koje se pravno kvalifikuju kao radnje krivičnih djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st. 1. Krivičnog zakona SRJ, za koje se krivično gonjenje preduzima po službeoj dužnosti.

Neposredni povod za podnošenje krivične prijave je Str. pov. dokumentacija koju je pribavio Viši sud u B. Polju u sudskom postupku K-5/98 u kome se sudi Nebojši Ranisavljeviću zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st. 1.KZ SRJ - kao jednom od učesnika otmice i likvidacije otetih putnika iz voza broj 671 izvršene 27. 02. 1993. godine u mjestu Štrpci. Pored toga, povod za podnošenje krivične prijave je i informacija objavljena u dnevnom listu "Pobjeda" od 18. 05. 2002. godine u kojoj je navedeno: "Obelodanjena dokumentacija najdirektnije ukazuje da je otmica putnika bila planirana i sprovedena uz znanje tadašnjih visokih funkcionera civilnih, policijskih i vojnih organa Srbije i SR Jugoslavije".

Prema raspoloživim podacima, prijavljeni su u vrijeme otmice i likvidacije putnika iz voza, bili na dužnostima označenim u ovoj prijavi i oni su prema svojim položajima koje su zauzimali u strukturi vlasti, raspolagali podacima o planiranju i izvršavanju otmica putnika.

Otmica putnika je izvršena iz voza vlasništvo ŽTP Beograd na pruzi Beograd - Bar u stanici Štrpce. Nesporna je činjenica da su prugu na tom dijelu i sam voz, mada se radi o teritoriji BiH, kontrolisali ŽTP, MUP-a Republike Srbije i Vojska Jugoslavije. Uz to, u to vrijeme jedinicama Vojske Republike Srpske,

na tom području komandovali su visoki oficiri Vojske Jugoslavije, koja ih je na ratište u BiH uputila privremeno, nakon čega su oni vraćeni u svoje jedinice u Vojsku Jugoslavije ili pak penzionisani od VJ. Upravo takav je slučaj kada su u pitanju Brigade Vojske Republike Srpske u Rudom, Višegradu i Goraždu, u kojim mjestima su vojskom komandovali oficiri VJ. Ova okolnost dovoljno jasno ukazuje na zaključak o tada zajedničkim strateškim ciljevima Vojske Jugoslavije i Vojske Republike Srpske kada su u pitanju pripadnici bošnjačko - muslimanske nacionalnosti "kao istorijski neprijatelji", o mogućnostima zajedničkog planiranja, izvođenja i koordiniranja akcijama otmica putnika.

Radnja djela započeta je u vozu koji je prolazio preko teritorije BiH, što predstavlja tzv. eksteritoriji Jugoslavije, a štetne posledice preduzetih radnji nastale su u najvećem dijelu na području Crne Gore - prema prebivalištu većine otetih putnika, pa je stoga sa aspekta mjesne nadležnosti, ova krivična prijava dostavljena Višem tužiocu u Bijelom Polju. No zbog same težine zločina koji se desio, zbog nivoa odgovornosti prijavljenih lica i eventualne dileme o samoj mjesnoj nadležnosti tužilaštva za odlučivanje po prijavi, po primjerak prijave je dostavljen Saveznom državnim tužiocu, Državnom tužiocu Republike Crne Gore i Javnom tužilaštvu Republike Srbije.

Da po ovoj krivičnoj prijavi postupa Osnovni tužilac u Bijelom Polju kao mjesno nadležni tužilac, opravdanje nalazimo i u tome što Tužilac u Bijelom polju već postupa u slučaju Ranisavljević Nebojše, kome se kod Višeg suda u Bijelom Polju sudi za istovjetni događaj. Prema tome razlozi cjelishodnosti, racionalnosti, koncentracije dokaza, istovjetnost događaja i brojnost oštećenih porodica, daje dovoljno pravnog osnova da po ovoj prijavi odlučuje Viši tužilac u Bijelom Polju.

Imajući u vidu protek vremena od nastalog događaja do podnošenja prijave a posebno poznate ranije društvene prilike, kada to objektivno nije bilo moguće učiniti, te i činjenicu da se tek ovih dana došlo do krunskih dokaza, oštećene porodice otetih putnika očekuju, da će nadležno tužilaštvo po prijavi odlučiti u razumnom vremenu, te da će o svojoj odluci obavijestiti podnosioca prijave.

A d v o k a t
Velija Murić

- ⊗ Podnosilac krivične prijave je predsjednik Crnogorskog komiteta pravnik za zaštitu ljudskih prava
- ⊗ Punomoćja su u sudskim spisima V.Suda u B. Polju K-5/98
- ⊗ Imenom prij. Borojevića ne raspolažemo
- ⊗ Dokaze iz prijave, pribaviti

Република Србија
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО
ТУЖИЛАШТВО
КТР број 608/02
8.7.2002.године
Београд
НМ/ДК

АДВ. ВЕЛИЈА МУРИЋ

84310 РОЖАЈЕ
Улица М. Тита 19

Поводом кривичне пријаве коју сте истовремено поднели Савезном државном тужиоцу, Државном тужиоцу Републике Црне Горе, Вишем тужиоцу у Бијелом Пољу и овом тужилаштву, а поротив ЖИВОТЕ ПАНИЋА и др. (14 лица) због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142.ст.1. КЗ СРЈ извештавамо вас да смо од Савезног државног тужиоца примили обавештење КТР 75/2002 од 18.6.2002.године према коме је Савезни државни тужилац вашу кривичну пријаву уступио на надлежни поступак Државном тужиоцу Републике Црне Горе у Подгорици с позивом на одредбу члана 33.ст.3, 4. и 5. Законика о кривичном поступку.

ЗАМЕНИК
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНОГ
ТУЖИОЦА
Небојша Марковић

КТР.16К